कक्षीवान् दैर्घतमस औशिजः।स्वनयस्य दानस्तुतिः। त्रिष्टुप्, ४-५ जगती।

प्राता रतं प्रातिरत्वां द्धाति तं चिकित्वान्प्रतिगृह्या नि धेत्ते।

तेन प्रजां वर्धयमान आयू रायस्पोषेण सचते सुवीरः॥ १.१२५.०१

प्रातः - प्रभाते । रत्नम् - रमणीयां सम्पदम् । द्धाति - दाता प्रद्दाति । प्रभातवेळा दानार्हा । तम् - तां सम्पदम् । प्रातिरत्वा - प्रभात एव । चिकित्वान् - विद्वान् । प्रतिगृह्य - स्वीकृत्य । नि धत्ते । तेन - तेन रत्ने । प्रजाम् - स्वसन्तितम् । जनसामान्यं वा । वर्धमानः - पोषयन् । आयुः - स्वजीवनं च पोषयन् । रायस्पोषेण - दानयोग्यधनपोषेण । सुवीरः - सुसमर्थः । सचते - सङ्गच्छते । अथवा । प्राता रत्निमन्द्रोऽस्मै ददाति । स विद्वानिन्द्रात् प्राप्तं प्रतिगृह्य निधत्ते । तेन क्षेमं विन्दत इति भावः ॥१॥

सुगुरसत्सुहिर्ण्यः स्वश्वौ बृहर्दस्मै वय इन्द्रौ द्याति।

यस्त्वायन्तं वस्नुना प्रातरित्वो मुक्षीजयेव पदिमुत्सिनाति॥ १.१२५.०२

प्रातिरत्वा- प्रातरेव। यः। आयन्तम्- स्वं प्रत्यायान्तम्। मुक्षीजयेव- मोक्षजभावना यथा। पित्म्- चित्तवृत्तिगितम्। उत्सिनाति- उद्घ्र्याति। तथा। वसुना- संपदा। पित्म्- अस्य पादगितमन्यत्र याचनार्थं गमनात्। उत्सिनाति- उद्घ्र्याति निवर्तयते। अस्मे- तस्मे। सुगुः- शोभनरिष्मयुक्तः। सुहिरण्यः- शोभनहितरमणीयतत्त्वयुक्तः। स्वश्वः- शोभनप्राणः। इन्द्रः- परमेश्वरः वशीकरणदेवता। बृहत्- महत्। वयम्- धनम्। द्धाति- प्रयच्छिति॥२॥

आर्यम् सुकृतं प्रातिरच्छिन्नष्टेः पुत्रं वसुमता रथेन।

अंशोः सुतं पायय मत्सरस्यं क्षयद्वीरं वर्धय सूनृताभिः॥ १.१२५.०३

अद्य- अस्मिन् दिने। प्रातः- प्रभाते। वसुमता रथेन- सोमयुक्तेन वाहनेन। रससंपन्नगत्येत्याध्यात्मिके। सुकृतम्- शोभनकर्म। इच्छन्- कामयमानः। इष्टेः- दानस्य सङ्गतिकरणस्य देवपूजायाः। पुत्रम्- वत्सवत् स्थितमुपासकम्। आयम्- आगतोस्मि। मत्सरस्य अंशोः सुतम्- तृप्तिकरं निष्पादितरसम्। पायय- तं दातारं पाययानुभावय। सृनृताभिः- प्रियहितवाणीभिः। क्षयद्वीरम्- स्वसदने धीरैरध्यात्मसाधनसमर्थेर्युक्तम्। वर्धय॥३॥

उपं क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुवं ईजानं चं युक्ष्यमाणं च धेनवः।

पृणन्तं च पर्परि च श्रवस्यवौ घृतस्य धारा उपं यन्ति विश्वतः॥ १.१२५.०४

ईजानं च- दानमुपासनं सङ्गतिकरणमनुष्ठितवन्तं च। यक्ष्यमाणं च- दानायोपासनाय सङ्गतिकरणाय सङ्गिल्पितवन्तम्। पृणन्तं च- प्रीणयन्तम्। पपुरि च- प्रीणनशीलं च। मयोभुवः- आनन्दभूताः। सिन्धवः- स्यन्दनशीलाः। धेनवः- चिद्रश्मयः। उप क्षरन्ति- प्रवहन्ति। विश्वतः- सर्वतः। श्रवस्यवः- चिद्राकाशस्थमन्त्रश्रवणोपलिक्षतानुभूतिकामाः। घृतस्य धाराः- पूतनवनीतोपलिक्षतपूतचित्तधाराः। उप यन्ति- उपगच्छन्ति॥४॥

नाकस्य पृष्ठे अधि तिष्ठति श्रितो यः पृणाति स ह देवेषु गच्छति।

तस्मा आपौ घृतमर्षन्ति सिन्धवस्तस्मा इयं दक्षिणा पिन्वते सदा॥ १.१२५.०५

यः। पृणाति- सर्वान् प्रीणाति। सः। नाकस्य पृष्ठे- आनन्दम्। अधि तिष्ठति- अनुभवति। सः। देवेषु- द्योतनशक्तिषु। गच्छति। तस्मै। सिन्धवः- स्यन्दनशीलाः। आपः- मूलशक्तिप्रवाहाः। घृतम्- ज्योतिः । अर्षन्ति- प्रापयन्ति । तस्मै । पिन्वते- प्रीणियत्रे । सदा- सन्ततम् । इयम्- एषा । दक्षिणा- समर्था अदितिरुषा वा भवति ॥५॥

दक्षिणावतामिदिमानि चित्रा दक्षिणावतां दिवि सूर्यासः।

दक्षिणावन्तो अमृतं भजन्ते दक्षिणावन्तः प्र तिरन्त आयुः॥ १.१२५.०६

इमानि- एतानि । चित्रा- विचित्राणि धनानि । दक्षिणावताम्- दक्षिणोपलक्षितदानवताम् । इत्- एव । दक्षिणावताम् । दिवि- चिदाकाशे । सूर्यासः- आत्मानुभवाः । दक्षिणावन्तः । अमृतम्- अमृतत्त्वम् । भजन्ते- सेवन्ते । दक्षिणावन्तः । आयुः- आयुष्यम् । प्र- प्रकर्षेण । तिरन्ते- वर्धयन्ति ॥६॥

मा पृणन्तो दुरितमेन आर्न्मा जरिषुः सूरयः सुव्रतासः।

अन्यस्तेषां परिधिरस्तु कश्चिदपृणन्तम्भि सं यन्तु शोकाः॥ १.१२५.०७

दुरितम्- दुष्टम्। एनः- पापम्। पृणन्तः- सर्वान् दानेन प्रीणयन्तः। आ- समन्तात्। मा आरन्-मा प्राप्नुवन्। सूरयः- विदुषः। सुव्रतासः- धर्मात्मानः। मा जारिषुः- मा जीर्णा भवन्तु। अन्यः कश्चित्- इतरः अदाता। तेषाम्- दुष्टानां पापानाम्। परिधिः- धारकः। अस्तु- भवतु। अपृणन्तम्-अदायकम्। शोकाः। अभि- अभितः। सम्- सम्यक्। यन्तु- गच्छन्तु॥७॥